

Sindikata trgovina i usluga
Zadar, Trg Petra Zoranića 1/III

Tel/fax: 023 319 363

HRVATSKI SABOR
Ured predsjednika
g. Vladimir Šeks

Predmet: prigovor na rad

Poštovani g. Šeks,

Nalazim značajnim, da Vas osobno, kao i sve zastupnike u Saboru, upoznam s poduzetim mjerama ispred nadležnih državnih tijela (u prilogu), Sindikata trgovina i usluga Zadar. Predmet je argumentiran, jasan i hitan, ali do danas nema naznaka da bi se isti riješio u skladu sa zakonskim i ustavnim propisima. Državni sindikati ostaju i dalje djelovati isključivo na javnoj sceni pod kontrolom i zaštitom vlasti, kao najveća društvena sramota vremena u kojem živimo. Štuju se žrtve rata , polažu prisege, a ne poštuju Ustav zemlje, kako to ide zajedno. U zamjenu za ustavna prava radnika, da slobodno kroz udruženje odlučuje o svojoj sudbini i ima svoje legitimne predstavnike ispred vlasti, nude mu se usluge državnih sindikata, crkve, političkih struktura, Vlade i drugih nelegitimnih tijela, što je licemjerje i bezdušnost.

Tko ima pravo da određuje radno vrijeme radnika, bez utjecaja radnika, kada se zna da za to postoji Pravilnik o radnom vremenu prodavaonica i drugih oblika trgovina na malo, donesen 14. rujna 2001. Ministarstva gospodarstva, koji se doraduje na razini lokalne uprave i samouprave i to, poglavarstva u suradnji lokalnih udruga: potrošača, sindikata, poslodavaca, turističke zajednice i komora (članak 5.) Problem je jedino u tome, da političke strukture vlasti moraju napustiti kontrolu rada sindikata i poslodavaca, to je osnovna kočnica formiranja slobodnog tržišta rada i kapitala, kao i šireg funkcioniranja civilnog društva. Vlada je radniku uzela sve- firme, sindikat, sindikalnu imovinu, za svoje potrebe, a ostavila goli život izložen svim opasnostima divljeg tržišta, zahvaljujući potkupljivosti sindikalnih kadrova, fosilnih ostatka jednog poretka, koji je već odavno iza nas. U Zadarskoj Županiji četiri radnika iz prethodnog sustava zemlje koriste radničku zgradu sindikata (oko 1 000 kvadrata) i iznajmljuju kao svoju djedovinu, na čiji izbor, organizaciju rada i financiranje radnici nemaju utjecaja, ali su isti mjerodavni da odlučuju o sudbini radnika. To sigurno ne pripada vremenu u kojem živimo i da nije neustavno naslijeđenog članstva i zakonskog ubiranja članarine, odavno bi bili prošlost.

Radnik je na tržištu i njegovo udruženje mora biti na tržištu, a ne van njega. Sindikat trgovina i usluga Zadar ima program , stručni kadar i viziju kako treba servisirati radnike u privatnom vlasništvu, nedostaju društvene pretpostavke- slobodno tržište i sindikalna imovina i pitanje dokle ćemo se baviti piskaranjem i molbama da se to konačno osigura.

Informirajući Vas o prednjem i u očekivanju da se rad i aktivnosti predstavnika vlasti više usmjeri ka stvarnim potrebama građana, a ne obmanama za isključivo vlastiti prosperitete, kao bitan preduvjet stvaranja zdravog i naprednog društva, srdačno Vas pozdravljam.

Dana, 19. svibnja 2004.

Ovlaštena osoba Sindikata
Todora Petric, v.r.

Sindikata trgovina i usluga
Zadar, Trg Petra Zoranića 1/III

Tel/fax: 023 319 363

Zadar, 06. srpnja 2004.

- Ministarstvo gospodarst., rada i poduzet.
- Državnom odvjetništvu

Predmet: odgovor na dopis br. 526-08-04-2
Od 1. lipnja 2004.

Poštovani g. Vukeliću,

Prije svega želim Vam se zahvaliti na odgovoru, u vezi dostavljene prijave za zabranu rada svih gospodarstvenih sindikata (republičke središnjice) Sindikata trgovina i usluga Zadar. Obrazloženje o neutemeljenosti zahtjeva nije prihvatljivo, jer ste svjesno isključili najvažniju činjenicu, da su sindikati dobrovoljno udruženje radnika, čiji rad se temelji isključivo na statutu, bez kojeg nema registracije, niti udruge, kao i da svako odstupanje u radu van okvira statuta mora imati za posljedicu zabranu rada udruge i brisanje iz registra udruga. Sindikati su po svim propisima ove zemlje i svijeta udruženja koja štite i promiču interese radnika, koje radnici financiraju i kontroliraju i u čiji se rad i organizaciju ne mogu miješati predstavnici vlasti, političkih struktura i poslodavaca, a s time u vezi i uplitanje zakona što je bitna pretpostavka i socijalnog partnerstva.

Molim Vas lijepo, zar želite tvrditi da je zakonska zaštita sindikalnog povjerenika, kao i zakonska obveza ubiranja članarine poslodavca bez naknade za taj rad, želja poslodavca uključujući i Vladu da sačuvaju sindikat, ne daj bože da propadne ili isključiva potreba da ga kontroliraju i određuju način rada za vlastite potrebe.

Dalje, nigdje u statutu ili bilo kojem drugom propisu ne može pisati, da se sindikati financiraju po osnovi zakonske regulative, da je rad sindikalnog povjerenika zakonom zaštićen, da sindikati mogu voditi sudske postupke protiv radnika i ugrožavati njegovu temeljnu sigurnost i opstanak da se članstvo može naslijediti po osnovi zakonske regulative, prijavljivati radnika poslodavcu i Ministarstvu rada za nestručan amaterski rad sindikalnog povjerenika, a u svrhu najteže posljedice izvanrednog otkaza, kao i to da nisu obvezni servisirati radnike i štiti njihova radna mjesta (prilog 1/4). Članstvo regulirano zakonom i zaštita rada sindikalnog povjerenika bile su temeljne odrednice jugoslavenskih, socijalističkih, državnih sindikata, kako želite, čiji rad i članstvo je trebalo prestati promjenom Ustava zemlje, dakle pred 14 godina. Od tada do danas njihova prisutnost na tržištu je ne legitimna, ništavna., to je isto da tražite da se poštuje identifikacijski dokument čija trajnost je istekla, to ne samo da se ne poštuje, već je i kažnjivo. Da je to točno govore česti navodi u medijima kako je SSSH najjača sindikalna središnjica, jasno jer je jedina postojala u socijalizmu i povukla sve članstvo iz tog poretka, koje se kasnije samo djelomično raslojilo političkim zbivanjima, zatim su naslijedili svu radničku imovinu, kadrove što je sve vladajućim strukturama bilo dragocjeno, ali to je sve neustavno, jer ono što je vrijedilo za jedan poredak, ne može vrijediti za neki sasvim drugi..

Da pojasnim, u zgradi županijskog sindikata u Zadru (oko 1000 kvadrata) koriste četiri radnika zaposlena u SSSH i iznajmljuju kao svoju djedovinu i to iz prošlog stoljeća i poretka, odlučuju o sudbini radnika, a da radnici nemaju nikakvog utjecaja na njihovu sudbinu. Pri pokušaju da Sindikat trgovina i usluga uđe u zgradu, tri policajca su došla u tren, osobno me hitno legitimirali i udaljili s mjesta događaja, to sigurno nije njihov posao da određuju tko će zgradu koristiti, ono su radnici opremili i ono je radnička imovina i njihovog udruženja, a ne ostatka socijalističkih tvorevina, ma tko iza njih stajao. Osobno nisam incidentna niti sporna osoba, praksa me naučila da kada radim promjene otpori su očekivani, sada je jasno odakle oni dolaze.

Već u samom početku promjene poretka zemlje osobno sam se suočila s problemima iz sindikata kao što je i vidljivo u prilogima, to je bio jedan od razloga, drugi je spoznaja o važnosti sindikata za radnika u promijenjenim uvjetima na tržištu (izostanak zakonske zaštite na radnom mjestu) da se uključim u rad istih i ispitam uzroke takvih anomalija. Pitala sam se kako sindikati mogu opstati, ako protjeruju članstvo, danas znam tajna je u solidarnoj članarini po osnovi zakona. Komentirati članak 187.a) nemam više potrebe, propise diktira i korigira praksa, a praksa je pokazala da su propisi kobni za radnika i da ih treba mijenjati., tako da i radnik ima na to utjecaja. Obraćala sam se policiji, ali isti su se ogradili da nisu nadležni, danas znam da je već tada postojala osnova za prijavu za zabranu rada, ali očito društvo u srži još uvijek djeluje patološki. Policija radije prijete, zastrašuje, traži mrvice za kazneno gonjenje, umjesto da djeluje preventivno i jednako za sve građane (prilog).

Neovisno što sam pod snažnim sudskim sankcijama, pod stalnom policijskom prijetnjom, nepovoljnim odgovorom nadležnih tijela zemlje, moja odlučnost da nastavim istim putem kao jedino ispravnim nikada nije bila odlučnija, svjesna, da sve što opterećuje moj rad ne spada u vrijeme u kojem živimo, put kojim smo kao društvo krenuli i civilizaciju kojoj težimo. Sankcije, prijetnje i moć nisu osnova za korekciju rada, već isključivo argumenti i propisi koji sve obvezuju neovisno o ulozi u društvu, a isti u obrazloženju odgovora nisu navedeni.

Osobno sam u cjelini okrenuta promjenama u društvu, dala sam snažan doprinos u radu Gongga, prisutna sam u udruzi Potrošač, snažan doprinos dala sam u promjenama u stambenom gospodarstvu, promjene u sindikatu idu najteže, jer me blokira sustav vlasti. Program Sindikata trgovina i usluga, osobno sam osmislila, financirala iz praznog džepa zatražila usluge stručnih i odgovornih ljudi u Županiji, obišla mnoge radnike i pripremila za udruživanje, obišla sam mnoge ugledne poslodavce (prilog) i nigdje nisam ponijela negativne dojmove. Ovaj program nosi u sebi privredno oživljavanje, zapošljavanje, puni red i disciplinu na tržištu rada i s tim u vezi opće društvenu korist, za razliku od solidarne članarine prema kojoj bi se sredstva slijevala u džepove pojedinaca kao poluga vlasti, bez da se radnik servisira, ta bi se sredstva vratila u privredu, jer danas radnik da bi sačuvala radno mjesto mora voditi brigu kako će na radnom mjestu svojim sredstvima biti što korisniji za poslodavca i osigurati dugoročno svoj opstanak ako zbog tržišnih uvjeta bude morao na ulicu. Kada bi sav taj rad zbrisala ja bi bila neodgovorna osoba prema sebi i drugima, a ja to sigurno nisam i u to ime spremna sam na daljnja stradanja ako to bude trebalo.

Razumno vremensko razdoblje, da se riješe sporna pitanja u djelovanju sindikata na tržištu rada bio bi šest (6) mjeseci, sve preko toga potvrdilo bi stajalište nadležnih tijela, da trenutno stanje ne treba mijenjati i da problemi radnika o kojima se često govori, što je najkomičnije i sami sindikati koji upravo zato i uzimaju radničke novce, će se rješavati kao i do sada van utjecaja radnika, a to bi bilo i dugoročno pogubno.

Zato još jednom molim i apeliram, na sve institucije i tijela ove zemlje da preispitaju svoj stav i konačno uklone socijalističke sindikate s tržišta, kako bi i u tom segmentu društva započeo preustroj i prilagodba europskim standardima, naši radni ljudi to zaslužuju, jer su dosadašnji preustroj u privredi podnijeli mirno i stoički, sada bi bio red da tu bol osjete i sindikalci, jer moraju biti dio radnika i tržišta, a ne kao do sada van njega.

U svrhu gornjeg ovaj predmet, Sindikat trgovina i usluga dostavlja, predsjedniku Vlade, Predsjedniku Republike, predsjedniku Sabora i svim zastupnicima u Saboru na uvid i očitovanje, s molbom da se sporna pitanja u izgradnji demokratskog društva rješavaju kroz institucije sistema, a ne hajdučijom.

S poštovanjem,
Todora Petric, v. r. ovlaštena osoba

SINDIKAT trgovina i usluga
Trg Petra Zoranića 1/III

Tel/fax: 023 319 363

USTAVNOM SUDU
Trg sv. Marka br. 4

10 000 Zagreb

Predmet: Prijava za zabranu rada u vezi s predmetom br. U-I/898 /2003.

Dana, 10. ožujka 2003. Sindikat trgovina i usluga Zadar podnio je poštovanom Naslovu podnesak u vezi ustavnosti Zakona o radu u člancima, koji zadiru u rad sindikata, zaprimljen pod br. U- I/ 898 /2003. na koji se Sud do danas nije očitovao. Kako se upravo na tim primjedbama temelji prijava za zabranu rada svih gospodarstvenih sindikata nadležnim državnim tijelima (prilog 1), nedjelotvornost Suda osnova je negativnog odgovora Ministarstva rada, gospodarstva i poduzetništva (prilog 2) , kao i neočitovanje državnog odvjetništva do danas.

Nedopustivo je ponašanje Ustavnog suda za tako utemeljen predmet, kao i podatak da spomenuto Ministarstvo zna što je pred Sudom osporeno iz Zakona o radu, te hitno rješavanje predmeta o ukidanju Zakona o radnom vremenu (prilog 3) , kao priliku novoj Vladi da ponovo obmanjuje radnike i poslodavce, umjesto da im se omogući ustavno pravo da sami odlučuju, upravo kroz predmet Sindikata trgovina i usluga.

Ustavni sud svoj rad prilagođava isključivo potrebama Vlade i drugih političkih struktura, a ne zaštiti ustavnog poretka i svih građana.

Prema zakonu o radu sindikati i dalje ostaju Vladino tijelo, kao i Hrvatska udruga poslodavaca. Tih udruga nema na tržištu. Shodno tome slobodno sindikalno udruživanje i djelovanje radnika je zabranjeno, prema člancima 182,182 a) i 187 a) Zakona o radu To opet znači da je Vlada u privredi i da privatizacija društvene imovine nije provedena. Socijalni partneri (sindikati i poslodavci) Vlade i Sabora su lažni .Sve sindikalne pojave u zemlji od « uvođenja novog poretka » su scenarij Vlade i njenih poslušnika i nemaju veze s radnicima i njihovim pravima.

Socijalni partneri moraju biti brana, zaštita privrednih subjekata (radnika i poslodavaca) od štetnih zakona i utjecaja moćne Vlade. Kako takvog štita nema nastao je neustavan , vrlo štetan i jednostrani Zakon o radu, na temelju kojeg je Vlada u privredi protjerala 400 000 radnika, a broj poslodavaca nije poznat, s najtežim posljedicama, s ciljem prilagodbe tržišta europskim standardima. Pravosuđe je također stavljeno u funkciju (bolje rečeno van funkcije) isključivo tih procesa, a ne u zaštiti ljudskih prava.

Moćna Vlada može uz pomoć privrednih policajaca (sindikalci i poslodavci) i pravosuđa, ubiti, zbrisati sa zemlje svakog tko joj stane na put. To nije demokratsko društvo, već opasno. Imajući u vidu stradanja malih ljudi, ne bi se moglo reći da se radi i o nekim vjernicima. **Ustavni poredak zemlje teško je narušen, bolje rečeno nikada nije niti uspostavljen, a kada nema ustavnog poretka, nema i pravnog, stanje u pravosuđu to potvrđuje. Ova se zemlja kroji mačem i bičem.**

Europska unija ovdje traži privatizaciju, slobodno tržište, funkcioniranje civilnog društva, poštivanje ljudskih prava i slobodu medija. Ovdje je stvoreno političko gospodarstvo uz teška kršenja ljudskih prava i kontrolirane medije u cjelini.

Ostaje da se zaključi, da je za sva stradanja i zbivanja u privredi odgovoran Ustavni sud, koji umjesto da štiti poredak zemlje, štiti interese političkih struktura i svoja radna mjesta.

Odgovorna je Europska unija, koja ili ništa ne razumije ili gleda isključivo svoje interese, jer ne može ista tražiti jedno od jedne zemlje, a prihvaćati nešto sasvim drugo (jesu li njezine karte čiste).

Sindikata trgovina i usluga Zadar, već tri godine, a zadnju godinu s cjelovitim promjenama stoji na početku s udruživanjem i radom, jer državni sindikati a s njima i zabrane nikako da odu s tržišta. Preko 5 000 sindikalnih iskaznica glasi na zgradu sindikata u Zadru, a ulaz u istu zabranjuju stroge mjere policije, braneći utvrdu i kadrove isključivo za potrebe Vlade i njenog uplitanja u privredu. Dokle? Uredi Europske unije u zemlji za ova pitanja nemaju interesa. Sramota.

Dana, 02. studenog 2004.

Ovlaštena osoba Sindikata
Todora Petric, v. r.

SINDIKAT trgovina i usluga
Trg Petra Zoranića 1/III

23 000 Zadar

REPUBLIKA HRVATSKA
Ured Predsjednika
g. Stjepan Mesić

Pantovčak 124
Zagreb

Predmet: zaštita Ustava zemlje

Sindikata trgovina i usluga Zadar, ponovo se obraća Vašem uredu vezanim za predmet dostavljen Ustavnom sudu 02. studenog 2004. (prilog 1) i Vaše predizborno obećanje: « štiti ću Ustav zemlje i prava svih građana ». Prilikom službene prisega ponovo ste potvrdili, da je Ustav zemlje za Vas svetinja, a zaštita istog prvorazredni zadatak. Molim Vas lijepo, učinite to.

Prvi puta se Sindikat obratio Vašem uredu 06. srpnja 2004., a odgovor je uslijedio 12. srpnja 2004. s napatkom da rješenja spornih pitanja trebaju dati nadležna državna tijela, kojima se Sindikat i obratio. Ministarstvo rada , gospodarstva i poduzetništva odgovorom od 1. lipnja 2004. ne želi zabraniti rad državnih sindikata i takvu odluku prosljeđuje pravosuđu, kao mjerodavnu za njihov rad. Zatim šalje policiju u Dom sindikata u Zadru (prilog 2) i tako u korijenu briše ustavna prava radnika na udruživanje i imovinu. Dalje organizira s sindikalnim čelnicima prosvjede, što je čista obmana neukih ljudi, a u svrhu uplitanja u privredu i provođenja privatizacije na domaći način.

Možda će te zaključiti, pa mogu i radnici počistiti sindikate, ali to nije točno, jer vladin poslodavac u privredi kontrolira državne sindikate, čuvajući njihov opstanak i ne dozvoljava radnicima obustavu članarine (u tome je svrha neustavnog uplitanja zakona u rad udruga)

U(prilogu 3) vidljivo je , da je Sindikat trgovina i usluga u naletu neustavnih mjera morao privremeno zaustaviti rad, a od Vas očekuje da te prepreke uklonite, zaštitom Ustava zemlje, jer sloboda i demokracija ne smiju biti privilegija samo moćnih, jer bi to značilo da kao narod tonemo u najmračnije razdoblje novije povijesti, položaj radnika najbolje o tome svjedoči.

Dana, 8. ožujka 2005.

S poštovanjem,

Todora Petric , v. r. ovlaštena osoba